

11^e zondag door het jaar

12-13 juni 2021

**–
decaanaat Poperinge**

Aperitief: Veilig achterop bij vader op de fiets – Paul van Vliet

https://www.youtube.com/watch?v=eRfFy_JIYkE

Ik heb soms van die akelige dagen
Dat alles me te groot wordt en te veel
En wat ik aangehaald heb, kan ik slecht verdragen
En alles wat ik nog moet doen, dat grijpt me naar de keel
Ik word al zenuwachtig wakker
Dat wordt alleen maar erger door dat driftige gejakker
En een koffer vol verantwoordelijkheid waaraan ik me vertil
En honderdduizend dingen die ik eigenlijk niet wil
En ik moet nog zo veel doen, ik moet nog zo veel doen
Kan ik nou vandaag niet weer eens even net als toen

Veilig achterop bij vader op de fiets
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop, ik ben niet alleen
Vader weet de weg, vader weet waarheen
Ik weet nog hoe het rook, ik weet nog hoe het was
Met m'n armen om 'm heen, m'n wang tegen z'n jas
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop bij vader op de fiets

En ik heb zo vaak een onbestemd verlangen
Zo'n zeurderig gevoel van droevigheid
En dat verlangen dat kan dagen blijven hangen
En waar ik ga of lig of sta, ik raak het niet meer kwijt
Niks is leuk en niks is boeiend
Alles is vervelend en mateloos vermoeiend
Een lusteloze, levenloze, wezenloze heer
Die treurig zit te kijken naar de wereld en het weer
En ik moet nog zoveel doen, ik moet nog zoveel doen
Kan ik nou vandaag niet weer eens even net als toen

Veilig achterop bij vader op de fiets
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop, ik ben niet alleen
Vader weet de weg, vader weet waarheen
Ik weet nog hoe het rook, ik weet nog hoe het was
Met m'n armen om 'm heen, m'n wang tegen z'n jas
Vader weet de weg en ik weet nog van niets
Veilig achterop bij vader op de fiets

Lied: ZJ 514 Zolang er mensen zijn op aarde

<https://www.youtube.com/watch?v=-m6tLW53054>

Zolang er mensen zijn op aarde,
zolang de aarde vruchten geeft,
zolang zijt Gij ons aller Vader,
wij danken U voor al wat leeft.

Zolang de mensen woorden spreken,
zolang wij voor elkaar bestaan,
zolang zult Gij ons niet ontbreken,
wij danken U in Jezus' naam.

Gij voedt de vogels in de bomen,
Gij kleedt de bloemen op het veld.
O Heer, Gij zijt mijn onderkomen,
en al mijn dagen zijn geteld.

Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood.
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,
zijn lichaam is het levend brood.

Daarom moet alles U aanbidden
uw liefde heeft het voortgebracht,
Vader, Gijzelf zijt in ons midden,
o Heer, wij zijn van uw geslacht.

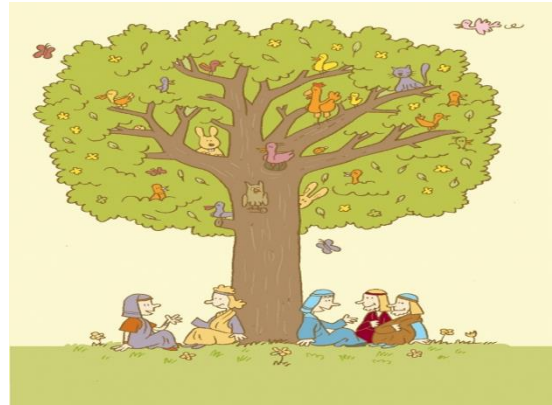
Welkom

Tussen zaaien en oogsten ligt een periode van wachten,
een tijd waarop je geen greep hebt:
je hebt te vertrouwen in de groeikracht van het zaad.
Marcus roept ons op te vertrouwen
in de groeikracht van het geloof,
in de kracht van Gods Woord.
In elke blijk van liefde,
ook al is die zo klein als een mosterdzaadje,
wordt iets zichtbaar van wat het worden kan...
een nieuwe hemel, een nieuwe aarde.
Gesterkt door dat woord bidden wij om ontferming.

Gebed om Gods ontferming

Geloven is toch maar blijven wachten,
ook al is ongeduld meer in de mode,
ook al zullen de anderen wellicht nooit weten
wat het wachten je heeft gekost.

Geloven is toch maar blijven hopen
ook al kwam je reeds vaak bedrogen uit,
ook al blijft de wereld even ziek.

Geloven is toch maar de armen blijven helpen
ook al blijven ze even talrijk
ook al houdt de wereld je dan voor dwaas.

...toch maar, omdat Hij kwam.
Geduldig en onvermoeibaar,
bron van hoop voor de minsten van de mensen,
in wie Hij te vinden is.

...toch maar omwille van zijn vertrouwen
dat een mosterdzaadje een grote boom wordt,
dat ons proberen en volhouden,
onze kleine stapjes ons toch dichterbij brengen
bij zijn droom,
zijn visioen van vrede.
Geef ons God,
daartoe de kracht...

Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

Heer, leer mij geloven
in de kiemkracht van de graankorrel:
kwetsbaar en broos,
maar tegelijk vruchtbaar en rijk.
Laat mij mijn talenten met gulle hand uitzaaien
in de akker van de wereld,
zonder de zekerheid van een grote oogst,
maar met het volle vertrouwen
dat ze, dankzij U, ooit zullen vrucht dragen. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Ezechiël (Ez., 17, 1. 22-24)

22 Zo spreekt de Heer God:
Ikzelf zal uit de top van een hoge ceder een takje nemen
en dat in de grond zetten;
van de bovenste scheuten zal Ik een twijgje plukken
en Ikzelf zal het planten op een hoog oprijzende berg;
23 op de hoge bergen van Israël zal Ik het planten.
Het zal loten voortbrengen,
vrucht vormen en een prachtige ceder worden.
Daaronder zullen allerlei soorten vogels nestelen;
in de schaduw van zijn takken zullen ze nestelen.
24 Dan zullen alle bomen in het veld erkennen dat Ik, de Heer,
een hoge boom vernederd en een lage boom verheven heb,
en dat Ik een sappige boom heb laten verdorren
en een dorre boom tot bloei gebracht heb.
Ik, de Heer, heb het gezegd en Ik zal het doen."

Tussenzang: Ps. 92 (91), 2-3, 13-14, 15-16

Refrein: Hoe heerlijk is het de Heer te prijzen.

Hoe heerlijk is het de Heer te prijzen,
uw Naam, Allerhoogste, te loven.

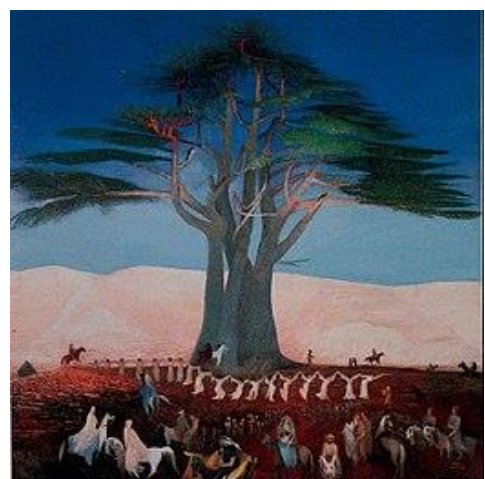
Uw goedheid te melden iedere ochtend
en heel de nacht door uw trouw.

De vromen schieten als palmbomen op,
als Libanon-ceders gedijend;

Zij zijn geplant bij het huis van de Heer,
zij komen tot bloei in Gods voorhof.

Ook als zij reeds oud zijn dragen zij vruchten,
zij blijven sappig en fris.

Zij wijzen hoe rechtvaardig de Heer is,
mijn Rots, in Hem is geen onrecht.

Tweede lezing: Uit de tweede Korintiërsbrief (2 Kor. 5, 6-10)

Broeders en zusters,

6 Daarom houden wij altijd moed, ook al weten we dat wij, zolang we huizen in het lichaam, in den vreemde zijn, ver van de Heer.

7 Wij leven in geloof, niet in de aanschouwing.

8 Maar we houden moed en zouden liever vertrekken uit dit lichaam en intrekken bij de Heer.

9 Daarom is het onze enige ambitie Hem te behagen, of we nu thuis zijn of in den vreemde.

10 Want wij allen moeten voor Christus' rechterstoel verschijnen, opdat ieder het loon ontvangt voor wat hij in dit leven heeft gedaan, goed of kwaad.

Tussenzang: **ZJ 714 Weet gij waarmee het koninkrijk**

Weet gij waarmee het koninkrijk zich vergelijken laat?
Een zaadje, klein, ongelijk, een mosterdzaad.

Als zaad dat in de aarde glijdt, zo zwak is ons geloof,
maar 't wordt een boom die schaduw spreidt met tak en loof.

De hemelvogels van omhoog die zoeken naar een nest.
krijgen zijn schaduw in het oog, en vinden rust.

O boom ten hemel uitgespreid die in de aarde staat!
O edel kruid der eeuwigheid, o mosterdzaad!

Evangelie: (Mc. 4, 26-34)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

26 In die tijd zei Jezus:

`Met het koninkrijk van God gaat het als met iemand die zaad op zijn land heeft gestrooid.

27 Hij slaapt en waakt, nacht na nacht en dag na dag, en het zaad ontkiemt en schiet op, zonder dat hij weet hoe.

28 Vanzelf draagt de aarde vrucht, eerst de groene spriet, dan de aar, dan het graan in de volle aar.

29 Wanneer de vrucht zover is, slaat hij er meteen de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.'

30 Ook zei Hij:

`Waarmee zullen we het koninkrijk van God vergelijken, of met welke gelijkenis geven we het weer?

31 Het is als een mosterdzaadje dat in de aarde gezaaid wordt. Het is het kleinste van alle zaden op aarde,

32 maar als het gezaaid is, komt het op en wordt het groter dan alle andere struiken en het krijgt grote takken,

zodat de vogels van de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen.'

33 Met veel van dergelijke gelijkenissen predikte Hij het woord, voor zover ze in staat waren het te horen.

34 Zonder gelijkenis sprak Hij niet tegen hen, maar als ze onder elkaar waren, legde Hij zijn leerlingen alles uit.

Overwegingen:

Wat eerst heel klein was, wordt groot. Rijks Gods groeit. Dat is de rode draad doorheen de lezingen.

Laat mij toe, zoals ik vaak doe, in te zoomen op enkel gedachten en beelden. Gods Rijk is als het zaad dat als het ware is 'opgegaan' in de boom. Jezus houdt ons geen foto voor maar een bewegend beeld, een groeiproces. Het zaad ontkiemt uit eigen groeikracht. Hoe wonderbaar! We zijn niet meer verwonderd over de techniek, zoals een GSM of over allerlei technische hoogstandjes. Maar zijn we dat nog over het kleine onooglijke zaadje dat groeien kan? Het begint klein, zoals een kind. Mijn vader zaliger zei vaak als hij op bezoek ging bij een pasgeboren kleinkind dat in de wieg lag: 'Wat het worden kan ligt hier in het bedje. Je kan alleen zorgen om het met liefde te omringen, te beschermen, veiligheid te bieden en te voorzien van groeikansen.' Is het niet zo dat ouders, dat vaders in de mogelijkheden moeten vertrouwen, loslaten, uit handen geven, verwonderd zijn en ontvankelijk worden om uiteindelijk in andere handen te leggen? De ander niet willen vasthouden maar met respect vrijheid gunnen. Onlangs zag ik bij het begin van een huwelijksviering de vader die de dochter wegschonk aan de bruidegom. Mooi en zinvol gebaar. Na een tijdje bij het groeien nabij te zijn geweest uit handen geven wat je zo lief en kostbaar is. Ontroerend toch!

Er wordt ruimhartig gezaaid. Zorgzaam waakt de zaaier dag na dag bij de akker, wachtend op het ontkiemen van het zaad, maar zonder tussenbeide te komen. Hij gaat niet trekken en rukken aan de planten om ze sneller te doen groeien. Het zaad moet uit eigen kracht opschieten. We moeten erop vertrouwen dat er iets mee gebeurt. En we hebben er geen controle over. Voor mij is dat moeilijk moet ik toegeven. Och ja, we steken zoveel energie in dat groeien als ouder, als vader, als opvoeder, als catechist, maar ook als tochtgenoot of gewoon als medemens. Dus wil je resultaat zien voor je inspanningen. Van ons wordt geduld gevraagd en mildheid. Vrij laten zoals God ons niet dwingt om op hem te vertrouwen, om te geloven in dat Rijk van liefde en barmhartigheid. Hij heeft veel respect voor ons mensen, voor onze groeikracht. Hij forceert niks maar nodigt uit om wat we ontvangen een kans te geven tot groei om dan op onze beurt door te geven.

Een tweede beeld is dat van de boom. Gods Rijk is als een boom waarin vogels hun nesten kunnen bouwen. Een boom roept een sfeer op van rust, kracht, leven, geborgenheid, veiligheid, stevigheid, duurzaamheid... Breed geworteld in de aarde, zich verheffend naar boven, en daar een dak vormend. Ik heb een zwak voor bomen. Ik knuffel soms een boom want die geeft mij energie. De boom geeft mij steun en kracht. Ik kan er zomaar tegenaan leunen. Hij laat de zachte krachten in mij naar boven komen om niet. De boom staat symbool voor de mens. De groeikracht is een cadeau. Staat haaks op ons geven en krijgen. Dat kleine mosterdzaadje dat een immense boom wordt is misschien lichtjes overdreven maar is wel bedoeld om het verwonderlijke van de groei weer te geven. Het Rijk van God is bedoeld om een 'wereld' van rust en kracht, van leven en geborgenheid, van veiligheid en duurzaamheid te worden. De boom of het Rijk Gods heeft ook iets huiselijks: volstrekt toegankelijk, gastvrij en open. Allerlei vogels kunnen in de boom vrijelijk komen neerstrijken.

Laten wij er dan werk van maken. Van de verwondering over de kleine wonderen van het leven elke dag, tot bij de grote verwondering over het geheim van alle leven, dat voortkomt uit de handen van een liefhebbende God. Werk maken van de ontvankelijkheid: een open geest ontwikkelen die beseft hoezeer wij elkaar nodig hebben, en hoezeer wij God nodig hebben als de barmhartige God, de milde en gulle God. Laten wij liefdeszaadjes zaaien zonder voortdurend te willen controleren of het wel groeien gaat. Werk maken ook van een diep vertrouwen in diezelfde God, vertrouwen op zijn liefde als zaad in ieder van ons. Zusters en broeders, het zou goed zijn als we ons altijd aan Jezus zouden spiegelen. Als we dus een boom zouden zijn waarop vermoeide mensen, moedeloze mensen, mensen in nood vol liefde verwelkomd worden en waarop ze vol vertrouwen kunnen rusten. En het zou nog beter zijn als ook onze Kerk zo een boom wordt. Als slot geef ik jullie de tekst mee die voorgelezen werd voor de boomplanting bij de aanstelling als parochie-assistenten.

Een boom planten is een acte van GELOOF.
Geloof dat wat klein is, groeien kan
dat wat broos is, sterk worden kan,
dat tere wortels diep kunnen groeien.
Moge deze boom ons ten allen tijde herinneren
aan de groeikracht van onze geloofsgemeenschap,
aan de toekomst die haar geschonken wordt.

Een boom planten is een acte van HOOP.
Hoop dat levenssap en voedingsbodem aanwezig zullen zijn,
dat licht en lucht gegeven zullen worden door Hem die schepper is.
Moge deze boom ons ten allen tijde herinneren dat God,
onze Schepper, ieder van ons en onze geloofsgemeenschap
zal geven wat ieder van ons en wij allen samen nodig hebben.

Een boom planten is een acte van LIEFDE.
Liefde voor al wat leeft en voor al wie leeft en voor de Levende.
Moge deze boom ons ten allen tijde herinneren aan onze zending :
bouwen aan een diepe en brede liefdesgemeenschap
beeld van wie God zelf is.

(Ann Vanraes)

Het zal heel klein beginnen, je zal het nauwelijks merken.
Wellicht zal je het in het begin helemaal niet merken.

Maar beetje bij beetje, op zijn eigen tijd,
zal je voelen dat er in jou iets begint open te breken,
te bewegen, te wroeten en te vechten,
te spartelen en te groeien.

Want op je eigen tijd zal je verder worden wie je echt bent.
Dat is de kern van het leven, de kern van je verhaal.
Je kan van veel vluchten maar nooit van jezelf.
Je kan je voor veel afsluiten maar niet voor je eigen groei.

Jouw ziel, jouw kern, jouw diepste ankerpunt
is een zaadje dat elke seconde groeit.
Het is geplant in de akker van een goddelijke omarming,

een acceptatie van wie jij ten diepste bent.
En daarin zal het steeds verder groeien en bloeien
zodat je meer en meer mag zijn wie je echt bent.

Roep dus nooit een halt aan het vertrouwen in je diepste zelf,
in de groeikracht die je hier en nu al meedraagt.
Zelfs al begint het klein, zelfs al voel je je heel klein.

Draag dit vertrouwen met je mee als een eindeloos refrein,
zoals het prachtig klinkt in de film "The imitation game",
" Sometimes it's the very people no one imagines anything of
who do the things that no one can imagine."

(Vincent Duyck)

DE PLOEGER

k vraag geen oogst; ik heb geen schuren -
ik sta in uwen dienst, zonder bezit -
maar ik ben rijk in dit:
dat ik de ploeg van uw woord mag besturen,
en dat gij mij hebt toegewezen
dit afgelegen land en deze
hoge landouwen, waar - als in het uur
der schafte bij de paarden van mijn wil
ik leun vermoeid en stil -
de zee mij zichtbaar is zoover ik tuur.

Ik vraag maar een ding: kracht
te dulden dit besef, dat ik geboren ben
in 't najaar van een wereld
en daarin sterven moet -
Gij weet hoe, als de ritselende klacht
van die voorbije schoonheid mij omdwerelt,
weemoed mij talmen doet
tot ik welhaast voor u verloren ben -

**Ik zal de halmen niet meer zien
noch binden ooit de volle schoven,
maar doe mij in den oogst geloven
waarvoor ik dien ...**

Opdat, nog in de laatste voor,
ik weten mag dat mij uw doel verloor
te zijn een ernstige ploeger op de landen
van een te worden schoonheid; eenzaam tegen
der eigen liefde dalend avondrood, -
die ziet beneden aan de sprong der wegen
de hoeve van zijn deemoed, en het branden
der zachte lamp van een gelaten dood -

Adriaan Roland Holst (1888-1976)

Loslaten betekent niet
je niet meer betrokken voelen,
maar: ik kan het niet voor een ander doen.
Loslaten is niet mijzelf losmaken,
maar het besef dat ik een ander niet kan besturen.
Loslaten is niet een ander wat toestaan,
maar hem laten leren door ervaren.
Loslaten is machteloos toegeven,
want het resultaat is niet van mij afhankelijk.
Loslaten is niet een ander willen veranderen
of hem de schuld geven,
maar het beste van mijzelf maken.
Loslaten is niet meer zorgen voor,
maar zorg hebben om.
Loslaten betekent niet meer vasthouden,
maar steunen.
Loslaten is niet oordelen,
maar anderen de kans geven zichzelf te zijn.
Loslaten betekent niet meer alles willen regelen,
maar anderen de kans geven
de werkelijkheid onder ogen te zien.
Loslaten betekent niet ontkennen,
maar aanvaarden.
Loslaten betekent niet langer willen scheiden of twisten,
maar eigen tekortkomingen zoeken en verbeteren.
Loslaten is niet alles naar mijn hand zetten,
maar elke dag nemen zoals die komt
en daar plezier in hebben.
Loslaten is niet iedereen bekritisieren en bedisselen,
maar proberen te worden waarvan ik droom.
Loslaten is niet het verleden betreuren,
maar groeien en leven naar de toekomst.
Loslaten is minder angst en meer liefhebben.

(Nelson Mandela)

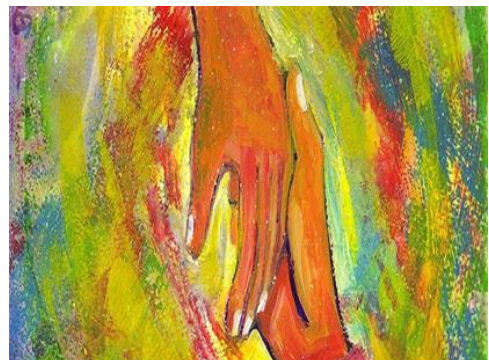
Woorden van geloof:

Ik geloof dat God de mens geschapen heeft
als een zoeker naar vriendschap en liefde,
naar vrede en waarheid,
naar een nieuwe aarde.

Ik geloof dat Gods Zoon, Jezus,
ons op deze weg is voorgegaan,
doorheen lijden en dood,
naar verrijzenis en nieuw leven.

Ik geloof dat Hij nu onder ons verder leeft
en ons uitnodigt mee te bouwen
aan een wereld waar het goed is om te wonen:
Gods Rijk op aarde.

Ik geloof dat wij samen, als Kerkgemeenschap,

op weg zijn naar geluk
en dat Hij ons daarom zijn Geest schenkt
om te kunnen standhouden
in goede en kwade dagen.

Ik geloof dat God ons allen zal samenbrengen
en ons leven zal voltooien.
Ik geloof dat Hij daarom niets zal laten verloren gaan
van wat uit liefde geboren is. Amen.

Voorbeden:

God, doorheen ons leven hebben we mensen nodig die onze stapstenen,
onze richtingaanwijzers of rustpunten zijn. Geef ons zaaiers die hun korrels niet
tellen en die geloven in de oogst, die ze niet zien. Laat ons bidden.

God, geef ons genezers die besef hebben van hun eigen wonden en littekens.
en die ons met hun woorden en hun zwijgen helpen om op te staan.
Geef ons mensen die ons uitdagen en ons de verte insturen,
maar geef ons ook mensen die ons nabij zijn en ons herbergen.
Vandaag vragen we: Geef ons zulke vaders. Laat ons bidden.

God, vandaag zijn we U in het bijzonder dankbaar voor al onze vaders:
als onze tochtgenoten op onze levensweg. Voor hen die onze lasten hebben
helpen dragen, die ons op weg hebben geholpen of op één of andere manier aan
onze tocht hebben bijgedragen. Laat ons bidden.

God, we bidden ook vandaag in het bijzonder voor alle vaders die gestorven zijn,
dat wat zij hier gezaaid hebben aan goedheid en geloof verder mag gedijen en
uitgroeien. Laat ons bidden.

Lied: Wil je wel geloven dat het groeien gaat (Hanna Lam/Wim ter Burg)

<https://www.youtube.com/watch?v=BvMCRbT0gU8>

Wil je wel geloven dat het groeien gaat,
klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,
dat je had verborgen in de zwarte grond,
en waaruit een grote boom ontstond.

Wil je wel geloven het begin is klein,
maar het zal een wonder boven wonder zijn;
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;
dan gebeuren wonderen om je heen.

Wil je wel geloven dat je vrede wint,
als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind.
Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,
groeit de liefde uit boven de haat.

Gebed over de gaven

Voor U, God, brengen wij bijeen
wat de aarde aan vruchten geeft,
wat het werk van onze handen opbrengt:
graan en druiven, brood en wijn.
Wat wij elkaar geven,
wat wij voor elkaar hopen, geven wij aan U.
Ziehier onze gaven die zeggen wie we zijn.
Zegen ze met de liefde van uw Zoon,
heilig ze tot voedsel voor onderweg naar uw Rijk. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.
Want daarom hebt U ons geschapen en
geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U, Schepper van al wat bestaat;
gezegend bent U, die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam, Heer onze God,
en aanbidden U met de woorden: Heilig, ...

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft Uzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken blijven wij het Brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.
Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaars hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.
Met Hem en in Hem zijn wij uw mensen,
bent U onze Vader, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Vertrouwend op Gods nabijheid
mogen wij bidden tot de Vader, zoals Jezus ons heeft voorgedaan.

Onze Vader,
graag zouden wij in deze wereld
uw naam geheiligd zien.
Mochten steeds meer mensen U kennen
als God-met-ons.
Uw Rijk kome!
Een Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.
Uw wil geschiede,
want Gij wilt dat wij gelukkige mensen zijn,
die zich inzetten voor de anderen.
Wij vragen U om het dagelijks brood,
om het nodige voedsel voor wie honger heeft
en om de moed ons voedsel te delen.
Vergeef ons onze schuld,
want dikwijls zijn wij onverschillig voor uw liefde.
Leer ons de anderen vergeving schenken,
steeds opnieuw, zonder bitterheid.
Leid ons weg uit de bekoring
van hoogmoed en onoprechtheid.
En verlos ons van het kwade.
Want Gij zijt de Vrede en de Vreugde,
de Kracht en de Heerlijkheid
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Vredeswens

God van vrede, bron van leven en geweldloosheid,
schenk ons een geloof als een mosterdzaadje,
maak ons tot bewerkers van uw vrede,
te midden van deze wereld
die veiligheid zoekt in macht en geweld.
Dat wij in alle kwetsbaarheid leven als een onooglijk twiggje,
maar gelovend in uw droom van vrede en liefde.

Moge die vrede van onze God altijd met u zijn.
En geven wij elkaar een teken van vrede.

Lam Gods

Communielied: ZJ 569 God die leven hebt gegeven

<https://www.youtube.com/watch?v=Jj5NQc3PE08>

God die leven hebt gegeven in der aarde schoot,
alle vrucht der velden moeten w'U vergelden,
dank voor 't dagelijks brood.

Niet voor schuren, die niet duren, gaaft Gij vruchtbaarheid,
maar opdat op aarde, in uw goede gaarde,
niemand honger lijdt.

Maar wij rijken, ach wij blijken hard en onverstoord.
Open onze oren, Heer, opdat wij horen
't roepen aan de poort.

Wil dan geven, dat ons leven zelf ook vruchtbaar zij.
Laat in goede daden 't werk van uw genade
opgaan, sterk en vrij.

Vaders in de
dierenwereld
Hoe vaak is de wereld vol? Vaders in de
dierenwereld is een boek dat de wereld als een
springer in vaders toont.

Slotgebed: (Kees Pannekoek)

God van tijd en eeuwigheid,
U hebt eindeloos geduld met uw mensen.
Help ook ons geduldig te zijn
en leer ons de tekenen van de tijd te zien en te verstaan.
Dan zullen wij uw Koninkrijk zien groeien,
vandaag en op de plaatsen waar we leven. Amen.

Zegen en zending

God die zaait en oogst,
die Brood van leven met ons breekt
en daarin vruchtbaarheid van liefde met ons deelt,
wees ons Licht en onze Kracht
in de komende dagen.
Ga met ons mee als + Vader, Zoon en H. Geest.
Amen.

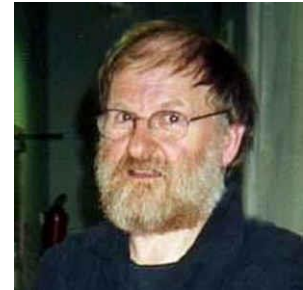

Dessertje:

Vadertje TV – Willem Vermandere

<https://www.youtube.com/watch?v=j4a8eZmOJP4>

Kom vadertje 't is avond, zingt van Jeruzalem
En stapt in uwen tabbaard op naar Bethlehem
Zegt uw weesgegroetjes en slurpt uwe lindenthee
Of laat uw kinders vredig genieten van den teevee

Want die film is niet te missen, van bandieten in de far-west
En ene lonesome cowboy, Clint Eastwood op zijn best
Al de schurken gaan kreveren, 't gaat er heel bloederig aan toe
Vader ga maar slapen, dat is geen muziek voor jou

Ook het draaien van dat rad is nen uitputtingsstrijd
't Vereist intelligentie en veel behendigheid
't Gaat er ook erg filosofisch heel diepzinnig aan toe
Vader ga maar gaan slapen, dat is geen spel voor jou

Dan spelen de Rode Duivels van 't beruchte Belgica
Onder leiding van Van Himst en dokter Anabolica
Waar is Ceulemans gebleven, waar is Jean-Marie naartoe
Vader ga maar gaan slapen, dat is gene ploeg voor jou

Ons geslachtelijke leven wordt er grondig g'explikeerd
Uw bloemkool en uwen ooievaar al lange gedemodeerd
Voor homo-hetero-triplo, geen scrupules nie meer of taboe
Vader ga maar gaan slapen, dat is geen sex voor jou

En die clip van Madonna in heur lichte lingerie
En Wendy van Wanten met zwar' artillerie
Al die frivole vrouwtjes met nen blote froufrou
Vader ga maar gaan slapen, dat zijn geen vrouwtjes voor jou

En tot slot nog een programma van uit het vatikaan
Met allemaal oude ventjes met lange rokken aan
Van cum spiritu tuo of tua, 't doet er niet toe
Vader ga maar gaan slapen, dat is geen gebed voor jou

Kom vadertje 't is avond, zingt van Jeruzalem
En stapt in uwen tabbaard op naar Bethlehem
Zegt uw weesgegroetjes en slurpt uwe lindenthee
Of laat uw kinders vredig genieten van den teevee

Vaders

Gemaakt om heerlijk dichtbij te zitten
zwijgen. Ze kunnen stralen
als je iets fijns hebt gedaan.
Maar zichzelf in woorden vertalen,
lukt niet zo best.
Hebben ze slecht opgelet op school?

Vaders houden vast wedstrijden
met andere vaders: wie spreekt het minst
met kinderen. Mijn vader wint
altijd.

Als ik hem nu eens taalles geef?
Elke avond zegt hij me na:
was het leuk vandaag?
Gaan we zaterdag zwemmen?
Wanneer fietsen we weer samen?

Als hij dan goed studeert,
mag hij wat langer opblijven
met mij. Heerlijk dicht bij mij
samen zwijgen.

(Daniël Billiet)

Heer, leer mij geloven
in de kiemkracht
van de graankorrel,
van mijn kind:

kwetsbaar en broos,
maar tegelijk vruchtbaar en rijk.

Laat mij mijn talenten
met gulle hand uitzaaien
in de akker van de wereld,
zonder de zekerheid van een grote oogst,
maar met het volle vertrouwen
dat ze, dankzij U,
ooit zullen vrucht dragen.
Amen.

Vader zijn =
erop vertrouwen
dat wat je zaait,
vruchtbaar is.

Aan allen
die op de één of andere manier
'vader' zijn:
van harte proficiat
en dank voor
al je 'vaderlijke' zorgen
en vertrouwen!